

diců předsevzaté, uveřejnění dopisů dosud neuveřejněných, vyjímaje případ že uveřejnění stalo se za hájením oprávněných zájmů v.

2) Doporučuje-li se, aby trestní stíhání porušení práva autorského bylo obmezeno na porušení vědomé dle vzoru rakouského zákona ze dne 26. prosince 1895 (§ 51)? — Tato otázka zodpověděna byla převážnou většinou hlasů záporně, to jest v ten smysl, že se doporučuje stíhati také kulposní porušení autorského práva.

3. Jak sluší ve procesu trestním upravit formu delicti commissi, pokud jde o přečiny tiskové? — Sjezd vyslovil se ve příčině deliktů spáchaných obsahem tiskopisu pro příslušnost soudu, v jehož obvodu tiskopis vyšel vyjímaje případ, jde-li o další samostatné rozšiřování tiskopisu. — Naš trestní řád pokládá, jak známo, pokud jde o delikty obsahové, za rozhodné místo tisku.

M.

Časopisy:

(*Goldammerův*) *Archiv für Strafrecht*, sv. 46. (1898 a 1899)¹⁾ obsahuje tyto důležitější články: — *Meves*, Kriminalistische Erörterungen aus dem Gebiete des bürgerlichen Gesetzbuchs, str. 81. dd., 161. dd. uvažuje nejprve, jaké povahy jsou »nedovolená jednání«, která podle tit. 25. kn. II. rozd. VII. něm. obč. zák. zakládají povinnost k náhradě škody, a ukazuje podrobně, že obor jejich jest mnohem rozsáhlejší než obor činů trestných ve smyslu práva trestního. Při tom vykládá také v téže kapitole obč. zák. se vyskytující ustanovení o účastenství a o promlčení a jich poměr k právu trestnímu. Další úvahy týkají se pojmu sebeobranu a svépomoci v rozd. 6. kn. I a změn, které článkem 34. úv. zák. k obč. zák. byly předsevzaty v obsahu §§ 65. a 195. tr. z., jež upravují vykonávání práva k návrhu při deliktech návrhových. — *Meili*, Sind die Memoiren von Casanova unzuchtige Schriften? (185 dd.) Spisovatel, prof. v Curychu, reprodukuje tu obsah posudku, jež podal k žádosti súčasné strany za příčinou zabavení zmíněného díla v Curychu, a dokazuje, že nelze spis nějaký pokládati za nemravný již proto, že se v něm vyskytují některá místa obsahu mravopočestnost urážejícího, nýbrž že záleží na celkovém jeho obsahu a účelu. — *Wittko*, Sachbeschädigung durch Ableitung von Elektrizität, str. 190. dd. hájí v polemice proti *Dalckovi* svoje mínění projevené v Deutsche Jur.-Ztg. 1898, str. 73., že bezprávné užití cizí síly elektrické má býti pokládáno za poškození na cizí věci. — *Radlauer*, Die geplante Aenderung der Vorschriften über die Beeidigung des Zeugen, str. 280. dd. týká se osnovy zákona, podle něhož soud processní, pokládá-li výpověď jednomyslně za zřejmě nehodnověrnou, může se usnésti, že svědek nemá přísahati, a svědecká výpověď nepřisežná, byla-li učiněna vědomě křivě, prohlašuje se za trestnou. — *Hippe*, Unbefugte Offenbarung von Privatgeheimnissen nach § 300 St. G. B. str. 283. dd. Článek podává velmi zajímavý a zevrubný výklad na § 300. tr. z. něm., podle něhož dopouštějí se přečinu »právní zástupci, advokáti, notáři, obhájci ve věcech trestních, lékaři, ranhojiči, pomocníci k porodu, lékárníci

¹⁾ Archiv für Strafrecht založ. r. 1853 Goldammerem pod názvem Archiv für preussisches Str. R. (od sv. 19. Archiv für gem. u. preuss. Str. R., od sv. 25. Archiv für Strafrecht) přešel r. 1900 svazkem 47. pod redakci prof. J. Kohlera a vychází v nové úpravě a s nově vyměřeným programem. Má totiž státi se střediskem t. zv. klassické školy kriminalistické, která zakládá právo trestní na pojmech viny a odpovědnosti a nepopírá volnosti vůle lidské. Zároveň má býti v něm pěstována historie právní a věda právní srovnávací a mimo literaturu má také podáván býti přehled judikatury a zákonodárství. První 3 vyšlé sešity vyhovují plnou měrou vytčenému programu.

i pomocníci těchto osob, jestliže nejsouce k tomu oprávněni, vyjeví soukromá tajemství, která jim mocí jich úřadu, stavu nebo živnosti jsou svěřena...« Zvláštního povšimnutí zasluhuje, jak *H.* vykládá poměr tohoto ustanovení k povinnosti svědecké a k osvobození od této povinnosti, jehož tr. ř. poskytuje obhájci obviněného, právním zástupcům a lékařům (nikoliv také ostatním osobám v § 300. tr. z. zmíněným). Spisovatel zastává se také mínění, že lékař nemá práva porušiti tajemství týkající se zdraví nějaké osoby ani k tomu konci, aby ku př. varoval rodinu, s níž má ona osoba sňatkem vejíti ve spojení. Rovněž mu odpírá práva, aby dal rodičům zprávu o nemoci nezletilého dítěte, které se bez vědomí a bez podnětu rodičů — ku př. za příčinou nemoci pohlavní — na něj obrátilo. (Pro právo rakouské rozhoduje podobně případy ve smyslu právě opačném, *Schütze*, Ger.-Ztg. 1889, č. 22). *Lessing*, Die Militärstrafgerichts-Ordnung, str. 300. dd. podává přehled těch ustanovení nového vojenského řádu trestního německého (1. prosince 1898), která jsou praktické důležitosti také pro občanské úřady trestní, jako zejména: o věcné příslušnosti vojenských soudů tr. a o spolupůsobnosti orgánů občanského soudnictví trestního ve věcech přikázaných soudům tr. voj. — *Fuld*, Zur Reform der franz. Voruntersuchung, str. 406 dd. zabývá se opravami, jež ve francouzském přípravném vyšetřování byly zavedeny zákonem ze dne 8. pros. 1897 (sr. Bulletin de l'Union intern. de droit pénal, sv. 7. str. 15⁶. dd.), jímž zejména soudce vyšetřující vylučuje se ze hlavního přeličení; zostřují se předpisy o tom, že soudce vyšetřující má toho, kdo byl na rozkaz dostavovací nebo předváděcí vzat do vazby, nejdéle ve 24 hod. vyslechnouti, upravuje se způsob tohoto výslechu a, což jest nejdůležitější, povoluje se volný styk mezi obviněným a obhájcem a dopouští se přítomnost obhájce při každém výslechu obviněného a při konfrontaci atd. — *Rotering*, Zeit- und Streitfragen. Fremdes Recht, str. 413. dd. Obšírně založená rozprava jedná o přechovávatství (Hehlerei), jehožto právní povahu vysvětluje nejprve pro právo středověké, potom pro nynější ve spojitosti s tehdejšími a nynějšími poměry hospodářskými a společenskými. Pokud se týká náležitostí deliktů, vykládá se zevrubně otázka, jest-li tu vzhledem k vědomí pachatelovu o závadném původu věci činiti s deliktem dolosním či kulposním, či jest-li při tom jen prostá praesumptio doli. Výklad týká se největší částí práva německého; na vysvětlenou přibírají se však také ustanovení některých tr. zákonů cizích. Z rak. zák. tr. uvádějí se §§ 185. a 173. až 177.

Storch.

Zeitschrift für die gesamte Strafrechtswissenschaft, XI. svazek, 1. sešit. Letošním ročníkem slibují vydavatelé této vynikající revue věnované právu trestnímu rozšířiti ji ještě ve dvojím směru; jednak podávány budou zprávy o líčeních soudních po stránce právnické neb psychologické důležitých, jednak bedlivěji všímáno si bude otázek legislativních. Jinak však zůstává základní program nezměněn.

Mezi pracemi v prvním sešitě 1901 uveřejněnými zasluhuje přední pozornosti přednáška zakladatele mezinárodní jednoty kriminalistické prof. Dra. *Liszt* v berlínské právnické společnosti dne 13. října 1900 odbývaná: »Das gewerbemässige Verbrechen«. — Kriminálně politický program sociologické školy německé (representantem prof. Dr. Liszt) spočívá ve dvou hlavních požadavcích: 1. výchovného opatření polepšitelných; 2. zajištění se před nepolepšitelnými, všeobecně nebezpečnými zločinci. První z těchto požadavků došel již všeobecného souhlasu. Čl. 135. uvoz. z. k obč. něm. zák. jest již velikým úspěchem směru Lisztova ohledně opatření osob mladistvých. Jinak tomu však je při druhém požadavku, kde škola klassická, toliko ku vnějšímu výsledku a nikoli k individualitě pachatelově přihlízející, dosud vítězně pole svoje uhájila. Úkolem přednášky není však poukázati k nepolepšitelné zločinnosti vůbec, nýbrž toliko k části její — k zločinnosti živnostenské. O zločinu živnostenském mluvíme tehdy, kdy opětovně páchání zločinu dle úmyslu pachatelova výlučným neb alespoň hlavním zdrojem výdělku býti má. K ob-